

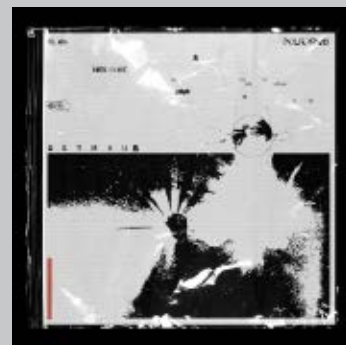
Cançons d'amor per al segle XXI

Text > XAVIER CASTILLÓN

Les primeres notícies sobre Pol Bordas ens van arribar quan el jove gironí, que llavors tenia dinou anys, va guanyar el premi Cases de la Música del concurs Sona 9 el novembre del 2020, en una aposta clara del jurat per les noves músiques urbanes en català. En aquest cas, és importat subratllar «en català», perquè parlem d'una escena musical global que s'ha desenvolupat bàsicament a les xarxes socials, en les quals el fet de cantar en català o en qualsevol altra llengua minoritzada no facilita la caça i captura de m'agrades i de seguidors nous. La repercussió de propostes en català com les de P.A.W.N. Gang, 31 FAM, Lildami i The Tyets ha ajudat a estendre el fenomen en la llengua pròpia arreu dels Països Catalans, també a les comarques gironines, on, gràcies al premi, Pol Bordas s'ha convertit en la punta de l'iceberg, la petita part visible d'una enorme escena *underground* fins ara

només reservada a un grapat de seguidors que no es conformen amb Rosalía i C. Tangana i que busquen noves veus, distorsionades per l'omnipresent Auto-Tune o no, però en català.

Després d'haver publicat diversos senzills sol o en companyia des del fatídic abril del 2020, i d'haver participat també en el disc *Animalari urbà* concebut per The Tyets per a La Bressola de la Catalunya del Nord, Pol Bordas va llançar a final del 2021 el seu projecte més ambiciós fins ara: un EP de cinc cançons, gravat i editat amb el suport de les Cases de la Música. Dues de les cançons han estat produïdes per Scotty DK (la introductòria «context» i «i.», sempre amb minúscula inicial, marca de la casa) i tres per Jan Aygua i Òscar Latorre («neckisses», «dos quarts menys cinc de dotze» i «tombones i barnús», amb un sorprenent *riff* de guitarra). El títol del disc, *el dia més curt de la setmana*, fa referència

POL BORDAS. *el dia més curt de la setmana*. Cases de la Música, 2021.

al dia que passes amb la persona que estimes, i Pol Bordas, amb la seva veu volgudament lànguida o accelerada, però ben modulada, proposa cançons d'amor per al segle XXI, entre l'escalfor humana i la fredor de la tecnologia.

POL WAGNER. *Songs Against Interest*. Pol Wagner, 2022.

COPDEMAR. *Diferents maneres de somicar amb certa dignitat*. Saltamarges, Navalla, Pa i Raïm, Subpost, 2022.

Pop clàssic i atemporal

Text > XAVIER CASTILLÓN

Des de Sant Andreu Salou (Gironès), Pol Wagner publica amb trenta-un anys el que oficialment és el seu segon àlbum, aparegut una dècada després del primer, *Grieving*. Però ara, molt més madur personalment i musicalment, sembla tenir les coses més clares i està disposat a assolir el seu somni de dedicar-se professionalment a la música.

Aquest català amb arrels alemanyes es presenta ara realment en societat amb aquest àlbum de dotze cançons precioses interpretades en anglès i produïdes per Marc Martín. Es tracta d'un *pop* clàssic i atemporal, amb una veu suau i ferma alhora, ben vestida amb uns arranjaments delicats que donen al conjunt una bellesa extemporània.

Guitarres fosques i sorolloses

Text > XAVIER CASTILLÓN

Copdemar és un grup sorgit de l'activa escena alternativa de Vidreres, i durant anys va funcionar com a banda paral·lela dels Illinoise, actualment aturats. El seu primer àlbum, gravat gairebé en directe als estudis Ultramarinos de Sant Feliu de Guíxols, deixa entreveure influències reconegudes del *noise* dels anys

noranta i les seves guitarres més fosques i sorolloses (de Sonic Youth a Los Planetas), sense prescindir de l'energia del *hardcore*. Són onze cançons en català, algunes de les quals no arriben a dos minuts i d'altres superen els set, però en tots els casos transmeten una intensitat que es troba molt a faltar en bona part de la música actual.